

Близу до сръбската граница
13 VII 1876 г.
вторникъ

Сутринтъта, като станавме, повика ме нашиятъ воевода г. Панайотъ и написахъ писмо на окръжния началникъ въ Княжевацъ да ни изпрати до 400 оки хлѣбъ. Изпратихме човѣкъ и останахме да чакаме на сжщото мѣсто неговото завръщане.

— 37 —

Въ 9 часа Филипъ тръгна съ четата си, мина сръбската граница и се настани при *Иванова ливада*. Нашиятъ воевода г. Панайотъ тръгна въ 10 часа край сръбската караулка, влѣзохме въ сръбска земя и сжщо така се разположихме на *Иванова ливада*, но на 1000 крачки влѣво отъ Филиповата чета.

Предъ вечеря ни се донесе 50 оки брашно, смѣсь, разумѣва се, съ пари и веднага се даде на нашитѣ хора за употребяване. Веднага се накладе голѣмъ огънь, хлѣбътъ се омѣси и почна да се пече. Не мина и кжсо време, заоблачи се отъ всички страни; преди дъждътъ да завали, воеводата ни заповѣда и ний се разположихме въ гжстата гора, която се намираще напредъ и вдѣсно отъ насъ, на 300—400 крачки презъ турската граница. Тъкмо легнахме и дъждътъ почна; така жестоко валѣ до 12 ч. презъ нощъта, че ние всички току речи плувахе въ вода; следъ полунощъ дъждътъ престана, а ние, така измокрени, заспахме, безъ да търсимъ и хлѣбъ.

— 38 —

Иванова ливада
14 VII 1876 г.
срѣда

Слнцето ни напече и ние станавме, следъ което се заловихме за огъня; накладохме въ доволно число и почнахме да се сушимъ. Бѣхме гладни; потърсихме хлѣба; нашитѣ хлѣбари, които снощи го печеха, казаха, че когато дъждътъ е завалѣлъ, развалило се е всичкото тѣсто. Да имъ е на здраве. Като така, ще търпимъ пакъ безъ хлѣбъ. Филипъ и тукъ остави своето мѣсто и отиде на Пандирало; следователно, останахме пакъ сами. Дойде при насъ г. Найдень, нашъ пратеникъ, който донесе писмо отъ г. Хорватовича; въ него се казваше да не се надѣваме на Филипа, защото той избѣгва боя съ турцитѣ, а ние да се върнемъ на Св. Никола и добре да пазимъ, щото турцитѣ отъ Бѣлоградчикъ да не преминатъ въ Сърбия [Писмото е помѣстено на 12. VII б. С].

— 39 —

Ние пакъ останахме на това мѣсто. Предъ вечеря пакъ ни дойде малко брашно; такава ни се даде на всѣки по малко и ние си умѣсихме по една малка царевичина пита.